

ритѣ. И ако не ми ги дадете ще се оплача на прокурора.

Шайновъ. (Язвително) Ако имате доказателства.

Мелезовъ. Ами тоя човѣкъ (сочи на Камбурова).

Камбуровъ. Моля. Нищо не съмъ чулъ. Нищо не съмъ видялъ.

Мелезовъ. Тогава вие сте неговъ ортакъ.

Шайновъ. Позволете господинъ Мелезовъ—вие ще се каете за това си държание. Успокойте се. Направете една почивка отъ десетина дни и ще видите какъвъ обратъ ще вземе подмладявавето. Нали спокойствиете е нужно . . .

Мелезовъ. (Замисля се и промѣня тона) А може. Прави сте донѣкѫде. Извинявайте бѣхъ малко нервиранъ. Разберете: да ви напъва и да сте спокоенъ—може ли? Сега като че ли ми премина малко . . . Да, спомнямъ си: напоследъкъ азъ увеличихъ дозата на лѣкарството, като смѣтахъ по-скоро да почувствамъ силата на младостъта.

Шайновъ. Като кой хаджи бѣше: предписа ли му да направи тридесетц бани. Разбира се въ тридесетъ дена. А той за по-скоро ги направилъ въ единъ день и умрялъ. Спомняте ли си?

Мелезовъ. Да, да. Азъ сгрѣшихъ.

Шайновъ. Виждате ли? Сага трѣбва да починете и да почнете като отъ начало.

Мелезовъ. Но лѣкарството се свѣрши.

Шайновъ. Ще ви дадемъ друго.

Мелезовъ. (Съобразително). Но какъ се